

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU PROCURORI****HOTĂRÂREA nr. 743**

din 03 iunie 2024

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 9493/31.05.2024, domnul **ALEX FLORIN FLORENȚA**, procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a solicitat apărarea reputației profesionale în raport cu afirmațiile formulate de către domnul Cristian Ghinea, membru al unui partid politic, la data de 30.05.2024, prin intermediul paginii proprii de social media pe rețeaua de socializare Facebook.

În motivarea cererii, domnul procuror general Alex Florin Florența a arătat că, la data de 30.05.2024, pe rețeaua de socializare Facebook, pe pagina domnului Cristian Ghinea, coordonator al Departamentului Politici Publice din cadrul partidului politic Uniunea Salvați România, a fost publicat un mesaj text, în care acesta face mai multe afirmații la adresa magistratului, cu un caracter vădit calomnios, inclusiv prin trimiteri inacceptabile pentru un discurs public la numele său de familie.

Astfel, domnul procuror general Alex Florin Florența a arătat că limbajul folosit de domnul Cristian Ghinea în conținutul respectivului mesaj, dincolo de caracterul profund defăimător, are aptitudinea de a influența în mod negativ percepția publică referitoare la persoana și cariera profesională a magistratului, bazându-se pe simple judecăți de valoare, profund vexatorii, inapte de a trece proba bunei-credințe și ieșind astfel din sfera de protecție a libertății de exprimare. Domnul procuror general a mai arătat că se poate observa cu ușurință că limbajul utilizat abundă în expresii injurioase, ofensatoare și calomnioase la adresa sa, reprezentând un veritabil atac la persoană, fiind făcute afirmații exclusiv în scopul discreditării onoarei și reputației sale profesionale.

A mai menționat domnul procuror general că afirmațiile referitoare la activitatea sa profesională în calitate de procuror șef al Serviciului teritorial Timișoara din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism nu doar că sunt făcute într-un limbaj care nu ar trebui tolerat în spațiul public, dar sunt lipsite și de o minimă bază factuală. În acest sens, a precizat că a fost investit succesiv cu două mandate la conducerea Serviciului

teritorial Timișoara din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, tocmai în aprecierea rezultatelor profesionale pe care le-a înregistrat acest serviciu, anual serviciul menționat situându-se între primele cinci servicii teritoriale.

Totodată, domnul procuror general a indicat următoarea adresă de internet la care s-a publicat mesajul: <https://www.facebook.com/Cristian.Ghinea.Oficial/posts/dac%C4%83-e%C5%9Ftip%C4%83mp%C4%83ache-cu-clanurile-interlope-pnl-te-face-%C5%9Fef-la-procuroriiioanado/1037277584422288/>.

Față de cererea de apărare a reputației profesionale, Secția pentru procurori reține următoarele:

La data de 30.05.2024, domnul Cristian Ghinea, membru al partidului politic Uniunea Salvați România, a publicat prin intermediul paginii proprii de social media pe rețeaua de socializare Facebook mesajul cu următorul conținut:

„Dacă ești pămpălache cu clanurile interlope, PNL te face șef la procurori!

Ioana Dogioiu face azi o observație (pun articol în comentarii) care ne scăpase tuturor. Timișoara, acolo unde clanurile interlope au avut viață bună cu puterea PNL, a avut un șef la DIICOT regional. Diicot e parchetul care se luptă cu crima organizată. Adică nu simpli procurori așa, nu, frate, din ăia care iau pe piept crima organizată.

Deci ai un șef DIICOT Timiș care lasă orașul să fie năpădit de clanuri.

Ce faci cu el?

Îl pui șef peste toți procurorii din România, frate!

Da, actualul Procuror General, Alex Florența a fost anterior șef la DIICOT Timiș (așa îl cheamă la catalog, nu e vina lui că are nume de balerină, nu mai râde!).

Deci cum e asta? Cum face securiciul Predoiu-PNL recrutarea ca să fie sigur Klaus că nu îl deranjează nimeni la viloi?

Bă, ne trebuie un Gigel procuror să distrugă DNA, aveți? Avem un băiat care vinde case în Voluntari și poartă ceasuri de manelist cu fițe, ăla, mă de știi de l-am pus să blocheze cercetarea de plagiat la Ciucă, Voineag ăla. Da, mă, e bun!

La Parchetul General ne trebuie unul care să nu facă nimic. Băi, dar nimic nimic. Să stea așa cocean și să semneze ce zicem. Bă, cine e șef la DIICOT Timiș? Ca ăla cert nu face nimic?

Florența, mă!

Noa, Klaus și Marcel detestă un stat care funcționează și atât i-a dus capul. Florența (așa îl cheamă, nu mai râde) ne consumă bani publici în vacanțe de lux semi private cu Alina Gorgău. Că așa e orice regim corupt fără rușine, decadența e la vedere”.

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, conferită de art. 133 alin. (1) din Constituția României, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților

împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Potrivit art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, *„Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza, din oficiu, pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor. Sesizările privind apărarea independenței autorității judecătorești în ansamblul său se soluționează, la cerere sau din oficiu, de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii”.*

Dreptul la reputație constituie unul dintre drepturile garantate de art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private.

În mod constant, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut că noțiunea de „reputație” desemnează părerea publică favorabilă sau defavorabilă despre o persoană, despre felul în care cineva este cunoscut sau apreciat. Părerea publică defavorabilă este, în principiu, de natură să aducă atingere reputației unei persoane. Ea este justificată dacă se bazează pe fapte reale și trebuie sancționată dacă se bazează pe afirmații tendențioase, făcute în scopul de a-i discredita acesteia onoarea sau reputația.

Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător/procuror, aceasta aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător/procuror în exercitarea profesiei. De asemenea, reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și, totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Aceste aspecte sunt confirmate și prin jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauza Stăngu și Scutelnicu c. României, reținându-se că *„funcționarii și mai ales magistrații, pe temeiul obligației lor de a fi rezervați, trebuie, pentru a-și îndeplini funcțiile lor, să beneficieze de încrederea publicului fără a fi pe nedrept deranjați. De aceea este posibil să fie necesară protejarea lor contra atacurilor ofensatoare atunci când sunt în funcție”* - Janowski c. Poloniei (GC) nr. 25716/94 § 33 CEDH 1999-1. În același sens, în cauza Rizos și Daskas c. Greciei, nr. 65545/01 (Hotărârea din 27 mai 2004, par. 43), Curtea a statuat: *„În calitate de garanți ai justiției, acțiunile judecătorilor și procurorilor au nevoie de încrederea*

cetățenilor. Din această perspectivă, ar putea fi necesară protejarea lor de atacuri distructive lipsite de fundament serios, mai ales că obligația de rezervă interzice judecătorilor vizați să reacționeze”.

Secția pentru procurori mai reține că, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, „(1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. (...) (6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

De asemenea, art. 10 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere, acesta fiind un drept fundamental, ce are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogat chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului (așa cum au considerat judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Handyside c. Regatului Unit).

Secția pentru procurori va analiza cererea formulată de domnul procuror general Alex Florin Florența, având în vedere aspectele de fapt și motivele invocate de acesta, precum și cadrul normativ mai sus evocat, privind, pe de o parte, rolul Secției de a apăra reputația profesională a procurorilor, iar pe de altă parte, exercitarea dreptului la liberă exprimare.

Astfel, Secția pentru procurori reține că atât în dreptul intern, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la liberă exprimare nu este unul absolut, ci poate conține anumite limitări.

În acest sens, Secția pentru procurori reține că instanța europeană a recunoscut, în cauza Morice împotriva Franței (MC) că, având în vedere calitatea lor de membru al instituțiilor fundamentale ale statului, magistrații pot, ca atare, să facă obiectul unor critici personale în limitele admisibile, nu numai în mod teoretic și general. Ca atare, limitele criticilor admisibile la adresa acestora, atunci când acționează în exercitarea atribuțiilor lor oficiale, sunt mai largi decât cele la adresa persoanelor particulare (pct. 131; a se vedea, de asemenea, July și SARL Libération împotriva Franței, pct. 74; Aurelian Oprea împotriva României, pct. 74; Do Carmo de Portugal e Castro Cămara împotriva Portugaliei, pct. 40; Radobuljac împotriva Croației, pct. 59; Panioglu împotriva României, pct. 113). De asemenea, în cauza Lavric contra României (Hotărârea din 14 ianuarie 2014, par. 35), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, „Totuși, o astfel de critică nu trebuie să depășească anumite limite, deoarece este în interesul general ca procurorii, asemenea judecătorilor, să beneficieze de încrederea publicului. Prin

urmare, este posibil să fie necesar ca statul să îi protejeze de acuzații nefondate (a se vedea Leșnik împotriva Slovaciei, nr. 35640/97, pct. 54, CEDO 2003-IV)”.

Limitele criticii admisibile par a fi compromise în cazul criticilor ofensatoare fără o bază serioasă (Prager și Oberschlick împotriva Austriei, pct. 34), astfel încât ar putea fi necesar ca statul să protejeze magistrații împotriva acuzațiilor nefondate (Leșnik împotriva Slovaciei, pct. 54; pentru critici aduse procurorului de acuzat, a se vedea Čeferin împotriva Sloveniei, pct. 56).

Fără a nega, așadar, dreptul oricărei persoane de a exprima păreri critice în legătură cu activitatea unui magistrat, Secția pentru procurori consideră că se impune totuși a fi creată o delimitare între manifestarea dreptului constituțional la liberă exprimare și depășirea limitelor acestui drept, de natură a aduce atingere reputației magistraților în exercitarea atribuțiilor care le revin potrivit legii.

În mod constant, Secția pentru procurori a subliniat faptul că, într-o societate democratică, libertatea de exprimare nu poate fi legitim exercitată decât respectând dreptul la onoare și demnitate al altei persoane. În același sens, criticile permise la adresa oricărui membru al corpului profesional al procurorilor trebuie să respecte același standard european, în caz contrar ajungându-se la încălcarea gravă a reputației profesionale a procurorilor cu posibila consecință a subminării încrederii cetățenilor în profesionalismul și integritatea acestora.

Secția pentru procurori mai reține că, referindu-se la restrângerea libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în afacerea „Braford contra Danemarcei”, a decis că „*interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior celui de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora*”.

În cauza Lesnik contra Slovaciei, Curtea observă că procurorii fac parte din sistemul judiciar și există un interes general de a beneficia de încrederea cetățenilor și, chiar dacă într-o societate democratică cetățenii pot să critice modul de administrare a justiției și oficialii care participă la realizarea acesteia, această critică trebuie să respecte anumite limite. Din această perspectivă, ar putea fi necesară protejarea magistraților de atacuri distructive, lipsite de fundament serios și de acuzații nefondate.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a aprecia existența unei „*nevoi sociale imperioase*” capabile să justifice o ingerință în exercitarea libertății de exprimare, este necesar să se facă o distincție între fapte și judecăți de valoare.

În ceea ce privește distincția dintre judecățile de valoare și afirmarea unor fapte, Curtea a considerat că, deși această distincție este într-adevăr importantă (a se vedea Cumpănă și Mazăre c. României, Aplicația nr. 33348/96, punctul 98), trebuie avut în vedere și faptul că în cazul judecăților de valoare trebuie să existe un temei real suficient pentru a le justifica, în caz contrar acestea fiind considerate excesive (par. 39).

Secția pentru procurori constată că afirmațiile din mesajul anterior citat, publicat la data de 30.05.2024 de domnul Cristian Ghinea, membru al partidului Uniunea Salvați România, formulate într-un limbaj vexatoriu și defăimător la adresa procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, referitoare la persoana acestuia, la numele său de familie, dar și la parcursul profesional anterior, în cadrul Serviciului teritorial Timișoara al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, nu sunt susținute de o bază factuală și au fost formulate prin utilizarea unui limbaj jignitor, în scopul discreditării onoarei și reputației profesionale a magistratului și pentru a influența în mod negativ percepția publică cu privire la aptitudinea sa de a exercita prerogativele funcției cu care este investit.

Totodată, impactul afirmațiilor analizate este cu atât mai mare cu cât autorul acestora este o persoană publică, un politician care a ocupat funcții de demnitate publică (fost ministru al fondurilor europene, parlamentar și europarlamentar).

Așa cum s-a arătat mai sus, atât în dreptul intern, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la liberă exprimare nu este unul absolut, ci este o libertate care poate conține anumite limitări.

Or, prin caracterul profund denigrator, care afectează activitatea profesională a domnului procuror general Alex Florin Florența, afirmațiile domnului Cristian Ghinea (*„Dacă ești pămpălache cu clanurile interlope, PNL te face șef la procurorii ... Deci ai un șef DIICOT Timiș care lasă orașul să fie năpădit de clanuri. Ce faci cu el? Îl pui șef peste toți procurorii din România, frate! ... Da, actualul Procuror General, Alex Florența a fost anterior șef la DIICOT Timiș (așa îl cheamă la catalog, nu e vina lui că are nume de balerină, nu mai râde! ... Bă, cine e șef la DIICOT Timiș? Ca ăla cert nu face nimic? Florența, mă! ...”*) depășesc limitele admisibile ale libertății de exprimare, așa cum sunt protejate de art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României și de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru procurori va admite cererea de apărare a reputației profesionale, formulată de domnul Alex Florin Florența, procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. art. 31 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul **ALEX FLORIN FLORENȚA**, procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică domnului Alex Florin Florența, procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Data în București, la data de 03 iunie 2024

Vicepreședinte,

Procuror Emilia ION

